

Muhammed Ashad Ensar -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
7 Nisan 2020 Salı

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Mahfi sızı

Hayaller hep bir zerneb kokuyor,
Koklayamadığım...
Hasret, bacasında sızı tütürüyor,
Yutkunamadığım...
Aşk, sinesine kan güdüyor,
Soluyamadığım...
Ah kalbimin mahfi sızısı
Geceye baht yazılıyor, bahta gurbet düşüyor,
yol düşüyor, sürgün görünüyor...
Sevda, dinmemiş elemelerin çarmığına gerilmiş,
yüklediğim doğum günüm
Ruh'a üflendiği gün dürüldü, dünya sürgünüm...
Kelimeye çevrilemeyen manalarım çakılınca karşıma,
Adem'in kitabından bir bir seni ayıkliyorum nerdesin?.
Bahtına saplanmış halkalar, gecenin sessizliğine yüklüyor külfeti
Susmayı bilmemiş gönlümün sevinci muhakkak ki müfteri...
Geriye kalan hüznün iki hecesi
Biri Havva'nın diğeri Adem'e hediyesi.
Bir yanı karanlık bir yanı güneşin arifesi
Biri diğeri farklı, birbirinin ezgisi
Bende cenneten kovulmuş biriyim.
Kah düşlerini hayra yoramayan Havva
Kah affı için kırk yıl yaş akıtan Adem'im
Sarılmak ve ağlamak
Yasaklı ağacımın iki meyvesi
Bahtıma kazımışım, bilmediğim bir gecesi
Aklımı başımdan alırken rayıhası
Tadına doyamadığımdandır, pişmanlığın yası...
Berzah âleminde seni bildiğim gün dürüldü, dünya sürgünüm...
Sana çaresizken pusuya yatmış her günüm
Sanki bir başka yerden tanışıklığımız.
Hayrın şerde biten tanışıklığı gibi
Hiç bir olmayacak kadar sıfır gibi
Seni tanıyorum ta ezelden
Tanışıklığımız bezm-i elestten
Şimdi yol görünmüşken bir o kadar yabancı
Bir meftanın mezarına aşikârlığı kadar.
Sarılmak ve ağlamak
Kollarında buluşurken bir o kadar özgür
Emanet ederken seni, acizim bir o kadar.
Kanadı kırık bir kuş gibi avare.
Ne süzölmek mümkün, ne sevdaya söz geçirmek.
Bende cennetten kovulmuş biriyim.
Gittim, gidiyorum, gidemesemde gitmişim gibi
Dindirebilir mi sızımı hiçbir köz sen gibi... #esved

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1210088/mahfi-sizi.html>

Yazgı

Tutarsız adımlarla, önüme bakmadan
adımliyorum adımlayabildiğim her yeri.
Nereye gittiğimi bilmeden, hesapsız kitapsız...
Göğün tutulan bakışlarımla vefa arıyorum.
Yıldızlar kayıp umudlar gibi.
Gün doğmayacakmış gibi arşın baharını kokluyorum
hiç gelmeyecek baharlar için.
Sessizliğin melodisini kulağıma takıpta yürüyorum,
yollar kayıp, ben kayıp.
Bir zamanlar huzurun sarıldığı kollarımın arasına
bu sefer isyan sarılı.

En çokta olanların olmayışlarına kızıyor insan.
Ve içine kırılıyor inceden inceye.
Acısını sadece kendisi duyuyor.
Hesapsız kitapsız bir hayatın tasarrufudur bu.
Sonu güzel biten hikayelere kanıp canını hipotek ettiği içindir bütün bu sonlar.
Ne yapmalı ki artık tutunduğun dallar kırılınca.
Kırılan bardağı eski haline getirmek gibi eski haline mi getirecek?

Yürüyorum zifiri yalnızlığımla.
Yüklendiğim bütün gelmeyecek mustakbelimle
sonsuz bir mustakbele yürüyorum içimde depreşen günahımla.
Kulağımda sessizliğin melodisi.
Sonlar pekte mühim değil aslında,
her ne olursa olsun toprak her daim soğuk.
Unutulur gider bir gün ismimde cismimde,
sesim kısılır kısılır da duyulmaz olur artık
sevdanın adıda sanıda, unutulur gider çürük bir cesed gibi.

Ah geceler siz şahitsiniz her gece yastığıma fısıldadığım fermanı,
her gece sarılarak uyuduğum umudlarımı.
Yürüyorum heybemde saklı ağzı açılmamış feryadlarımla.
Sırtımda dünyaya ağır gelen cesedimle gidiyorum.
Nefesi tükenmiş bir yolcunun, bedeninin titreyeceği soğuk toprağın,
insanlığın özüne doğru gidiyorum.
Gözlerimde dinmeyen bir feryad, gürlemeye mahkum bir göğün ufkuna doğru gidiyorum.
Dudağımda kader diye yazılmış bir figan ile
"Neyin yazgısı bu dökülür hanemden birer birer" #esvedi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1211075/yazgi.html>

Siyah Gölüm

Bir gülü olmalı insanın
bahar kokulu, anne kokulu

Yapmacıklık, iki yüzlülük dahi nedir bilmeyen,
samimi bir gülü olmalı
Kokusu gönlüne dokunan...

Hayat adına bir nebze umudun dahi kalmadığı bu alemde,
Dikenlerinde yaşam bulduğu
bir gülü olmalı insanın

Her gün özlemini doya doya koklayabileceği
Kayıp yanlarını bulduğu,
gönül açlığını doyurduğu,
Uçurumun kenarındayken bile
dikenine tutunduğu
bir gülü olmalı

Yanıdayken bile hasret çekmeli,
çocukça sevmeli
Evet bir gülü olmalı insanın
hem de siyah bir gülü
Ömrünü seninle tamamlamaya
ant içtiği,
senden gayrısına körlüğü seçtiği,
Sende kendini ekip,
kendini biçtiği siyah bir gülü olmalı
Yüreği, ekildiği toprağından
başka bir yerde yeşermeyen

Hem değil miydi siyah,
sana ait olmayan her ruhun
üzerine attığın ince bir çizgi
Aynen öyle de başka hayatların
üzerine çekilmiş teslimiyet perdesi

Siyah bir gülü olmalı insanın,
karamsar düşüncelerin değil
Masumluğunu kaybetmemiş,
her yanırsa kızıkta çekip gitmeyen
Anne yüreğindeki evlat gibi,
yarınlarını sensiz
düşünemediği bir gülü olmalı

Bir gülü olmalı insanın
olur olmaz sancılarını dindirdiği,
Gamzesine gömülmek isteyeceğın
gül gibi bir gülü olmalı...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1291882/siyah-gulum.html>